

MØTEINNKALLING

Utvalg: PLAN OG RESSURSUTVALGET
Møtested: Kommunehuset
Møtedato: 05.11.2020 **Tid:** 09:00

Eventuelt forfall meldes til tlf. 75569000
Varamedlemmer møter etter nærmere avtale.

Innkalte:

Funksjon	Navn	Forfall	Innkalt for
Leder	Tom Forstun Antonsen		
Nestleder	Iris Skoglund		
Medlem	Espen Erling Karlsen		
Medlem	Tommy Rasch		
Medlem	Linda Tove Tverrånes Moen	FO	
Varamedlem	Bent Ove Tollåli		Linda T Moen

TILLEGGSSAK

Saksnr. **Arkivsaksnr.**
Tittel

48/20 20/846
SØKNAD OM MOTORFERDSEL - MORTEN FURUMO

Beiarn kommune, 4. november 2020

Tom Antonsen
leder

SØKNAD OM MOTORFERDSEL - MORTEN FURUMO

Saksbehandler: Thomas Olufsen Skrautvol Arkiv: K01
 Arkivsaksnr.: 20/846

Saksnr.: 48/20 **Utvalg** Plan og ressursutvalget **Møtedato** 05.11.2020

Rådmannens innstilling:

Morten Furumo gis dispensasjon for kjøring med ATV i forbindelse med transport av hugget ved fra teig på Furumo. Dispensasjonen gjelder fra dags dato til og med 31.12.2020.

Dispensasjonen gis på følgende vilkår:

- Trasé: Fra vedteig til Fv 7454 (Beiardalsveien), avmerket i kart/hogsttillatelse vedlagt søknaden.
- All kjøring utenom angitte formål og trasé er forbudt.
- Kjøring er forbudt i tidsrommet 23.00 - 07.00.
- Dispensasjonen gjelder for inntil 25 turer t/r.
- Ferdseil skal skje hensynsfullt og med hensyn til annen virksomhet i området.
- Hogsttillatelse med kart, samt denne dispensasjon, skal medbringes og vises fram ved kontroll.
- Det skal føres kjørebok. Dato og underskrift skal påføres med kulepenn i kjøreboka før turen tar til. Kjøreboka skal medbringes og fremvises ved kontroll.
- Mislighold av dispensasjonen og/eller vilkår satt i dispensasjon kan føre til umiddelbar inndragelse av dispensasjon.

Vedtaket har hjemmel i forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag § 6.

Søknaden er vurdert etter naturmangfoldloven §§ 8 – 12. En har på grunnlag av tilgjengelig vitenskapelig og erfaringsbasert informasjon tilstrekkelig kunnskap for å si at motorferdseil etter omsøkte trasé ikke vil ha vesentlig innvirkning på, eller vil være en risiko for alvorlige eller irreversible skader på naturmiljøet, naturmangfold og økosystem.

Saksutredning:

Morten Furumo søker om transport av ved med ATV, fra hogstfelt til bilvei (ca. 50 meter). Søker om kjøring fra 13. november 2020 til 31. desember 2020. Søker har lagt ved hogsttillatelse fra Statskog.

Søknaden skal vurderes etter forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag § 6. Søknaden skal også vurderes mot prinsippene i lov om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) §§ 8 til 12.

Bakgrunn/lovgrunnlag:

Forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag § 6:

I unntakstilfelle kan kommunestyret – eller et annet folkevalgt organ som kommunestyret bestemmer – etter skriftlig søknad gi tillatelse til kjøring utover § 2 – § 5, dersom søkeren

påviser et særlig behov som ikke knytter seg til turkjøring, og som ikke kan dekkes på annen måte. Før eventuell tillatelse gis, skal transportbehovet vurderes mot mulige skader og ulemper i forhold til et mål om å redusere motorferdselen til et minimum.

Rundskriv T-1996-1:

7.3.2 Tillatelse ved særlig behov, § 6

Lovens vilkår

«Bestemmelsen er streng. Følgende betingelser må være oppfylt for at tillatelse skal kunne gis:

- søkeren må påvise et særlig behov,
- behovet må ikke knytte seg til turkjøring,
- behovet må ikke kunne dekkes på annen måte, og
- behovet må vurderes mot mulige skader og ulemper ut fra målet om å redusere motorferdselen til et minimum.

Hva som er «unntakstilfeller», «særlig behov som ikke knytter seg til turkjøring» og «som ikke kan dekkes på annen måte» beror på en konkret skjønnsmessig vurdering. Ved skjønnsvurderingen må lokale forhold kunne spille inn, men likevel slik at bestemmelsens strenghet ivaretas.»

Kommunen kan gi tillatelse

«Etter bestemmelsen kan kommunen i unntakstilfelle gi tillatelse. Dette betyr at det beror på et forvaltningsmessig skjønn (en skjønnsmessig helhetsvurdering) om tillatelse skal gis eller nektes dersom vilkårene er oppfylt.

Ved denne vurderingen skal behovet for transport vurderes mot mulige skader og ulemper for natur og mennesker i forhold til et mål om å redusere motorferdselen til et minimum. Forhold som må tas med i vurderingen er bl.a. hvilke virkninger motorferdselen vil ha når det gjelder spor i terrenget, støy og forurensning, hvor sårbart området er og konflikter som kan oppstå i forhold til andre interessegrupper og naturmiljø.

Stadig nye typer barmarkskjøretøy tas i bruk, f.eks. firehjulsdrevne biler, 3- og 4-hjuls motorsykler m.v. Erfaringene viser at de terrenggående motorkjøretøyene volder betydelig slitasje og skade på terrenget ved at belter og hjul vil etterlate seg merker og sår i naturen. (...) På grunn av den sterke økningen i barmarkskjøring, og de store terrengskadene slik kjøring gir, skal forskriftens § 6 praktiseres enda strengere for barmarkskjøring enn for kjøring på vinterføre. Barmarkskjøring kan kun tillates i helt spesielle tilfeller. Kan det komme på tale å gi dispensasjon for barmarkskjøring etter forskriftens § 6, skal det skje etter en meget streng vurdering av vilkårene.

Etter motorferdselloven § 2 tredje ledd anses veg i utmark som ikke er opparbeidet for kjøring med vanlig bil, f.eks. traktorveg, som utmark i forhold til loven.

Det følger videre av bestemmelsen at veg i utmark som er opparbeidet for kjøring med bil, anses som utmark om vinteren dersom den ikke er brøytet for kjøring med bil. Kjøring på veger som må anses som utmark etter lovens § 2, vil ofte være den trasé der motorferdselen vil gjøre minst skade eller være til minst ulempe. Det vil være lettere å gi tillatelse til kjøring når den kan foregå langs slike veger.

Den enkelte søknad må ses i sammenheng med forventet antall tilsvarende søknader. Selv om den enkelte tillatelse ikke vil by på vesentlige ulemper, kan en søknad avslås av hensyn til de samlede konsekvenser av å innvilge tilsvarende søknader.

Søknad etter forskriftens § 6 skal være skriftlig, og i søknaden må søker redegjøre for behovet for transporten. Dersom kommunen finner det nødvendig, kan det kreves at søker framlegger kart. Gjelder søknaden barmarkskjøring, bør kommunen spesielt påse at alternative transportmåter er vurdert og at kjøringen såvidt mulig følger eldre kjørespor.»

Vurdering:

Rundskriv T-1996-1 fra Miljøverndepartementet utdyper forskriftens § 6, særlig med hensyn på kjøring på barmark. Departementet legger til grunn at barmarkskjøring kun kan tillates i helt spesielle tilfeller, og at en eventuell tillatelse skal skje etter en meget streng vurdering av vilkårene. Det vil dog være lettere å gi tillatelse til kjøring som skal foregå langs veier som etter motorferdselloven § 2 anses som utmark. For at tillatelse skal kunne gis, må søkeren blant annet påvise et særlig behov, og behovet må ikke kunne dekkes på annen måte.

Transport av ved utover det som er direkte hjemlet i forskriftens § 3 første ledd bokstav g, anses normalt som en kurant dispensasjonsgrunn (forskriftens § 5 bokstav e). Det gjelder transport av ved med snøskuter fra andres eiendom eller fra egen eiendom til annet sted enn fast bopel. I dette tilfellet er det søkt om transport med ATV, og da må søknaden behandles etter forskriftens § 6.

Formålet med kjøringen er angitt å være utkjøring av ved etter hogst på Statskog sin grunn på Furumo til Hestnes. Teigen det gjelder ligger langs fylkesveien, og det er her kun snakk om å transportere ved/tømmer fra skogen og ut til veien. Altså ikke gjelder dette ikke turkjøring. Av det vi kan se, vil ferdsel med ATV i dette omfanget ikke føre til stor slitasje på underlaget i skogen.

Når det gjelder bestemmelsens øvrige vilkår, kan vi anse at søkeren har påvist et særlig behov for transport. Vedtransport bør være et kurant formål, og kan således vurderes som et særlig behov. Samtidig må ikke behovet kunne dekkes på andre måter. I dette tilfellet kan det være aktuelt å vurdere bruk av snøskuter. Det er dog ikke sikkert at en får et bærende snølag i tiden frem til 31/12, så bruk av snøskuter anses ikke for å være et hensiktsmessig alternativ her.

Kommunens retningslinjer for motorferdsel i utmark og på islagte vassdrag, vedtatt av kommunestyret i 2018, setter en øvre grense på 25 årlige turer for barmarkskjøring. I en liknende sak (arkivsaksnr. 20/392), er det gitt en øvre begrensning på inntil 25 turer. Dette antallet turer synes derfor hensiktsmessig også i dette tilfellet, også uavhengig av om kjøringen foregår på barmark eller snødekt mark.

En helhetsvurdering av omsøkte kjøring taler for at dispensasjon etter forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag § 6 kan gis. Den omsøkte ferdselen, med de begrensninger vi setter vil ikke medføre for stor belastning på terreng og naturmiljø, og det foreligger et særlig behov.

Den omsøkte kjøringen, med ATV, er vurdert opp mot naturmangfoldlovens § 9 (føre-var-prinsippet). Med de vilkår som settes til kjøring i dette omfanget vil slik kjøring ikke skade naturmangfoldet. Denne kjøringen samt annen kjøring i området vurderes heller ikke til å medføre en for stor belastning på økosystemet.